

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

14 december 2016

WETSONTWERP**tot wijziging van de wet van
22 maart 2001 tot instelling van een
inkomensgarantie voor ouderen****AMENDEMENT**

op de artikelen aangenomen in eerste lezing

*Zie:*Doc 54 **2141/ (2016/2017):**

- 001: Wetsontwerp.
- 002: Verslag van de eerste lezing.
- 003: Artikelen aangenomen in eerste lezing.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

14 décembre 2016

PROJET DE LOI**modifiant la loi du 22 mars 2001 instituant la
garantie de revenus aux personnes âgées****AMENDEMENT**

aux articles adoptés en première lecture

*Voir:*Doc 54 **2141/ (2016/2017):**

- 001: Projet de loi.
- 002: Rapport de la première lecture.
- 003: Articles adoptés en première lecture.

Nr. 1 VAN MEVROUW FONCK

Art. 3

In het bepaalde onder 2°, eerste lid, tussen de woorden “een werkelijk verblijf in België” en de woorden “gehad hebben”, de woorden “of in een lidstaat van de Europese Unie” invoegen.

VERANTWOORDING

De IGO is één van de bijzondere, niet op premie- of bijdragebetaling berustende prestaties die onderworpen zijn aan de algemene beginselen van Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de sociale-zekerheidsstelsels, zij het niet aan artikel 7 en de andere hoofdstukken van titel III (zie artikel 70 van de Verordening).

De relevante artikelen van de voormelde Verordening luiden als volgt:

1/ Artikel 4 – Gelijke behandeling:

“Tenzij in deze verordening anders is bepaald hebben personen op wie de bepalingen van deze verordening van toepassing zijn, de rechten en verplichtingen voortvloeiende uit de wetgeving van elke lidstaat onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat.”;

2/ Artikel 5 – Gelijikstelling van prestaties, inkomsten, feiten en gebeurtenissen:

(...) “b) indien de wetgeving van de bevoegde lidstaat rechtsgevolgen toekent aan bepaalde feiten of gebeurtenissen, houdt die lidstaat rekening met soortgelijke feiten of gebeurtenissen die zich in een andere lidstaat voordoen alsof zij zich op het eigen grondgebied hebben voorgedaan.”.

Als een recht ondergeschikt is aan een verblijfsperiode, wordt het verblijf in een andere EU-lidstaat aldus gelijkgesteld met een verblijf in België. Dit amendement strekt ertoe een dergelijke gelijkstelling in te stellen.

De Raad van State heeft in zijn advies trouwens niet nagelaten op dat punt te wijzen:

N° 1 DE MME FONCK

Art. 3

Au 2°, premier alinéa, après les mots “eu sa résidence effective en Belgique” insérer les mots “ou dans un État de l’Union européenne”.

JUSTIFICATION

La GRAPA fait partie des prestations spéciales en espèces à caractère non contributif soumises aux principes généraux du règlement 883/2004 du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 sur la coordination des systèmes de sécurité sociale, sauf à l’article 7 et les autres chapitres du titre III (voir article 70 du règlement).

Les articles pertinents de ce règlement, in casu, sont les suivants:

1/ Article 4 – Égalité de traitement:

“À moins que le présent règlement n’en dispose autrement, les personnes auxquelles le présent règlement s’applique bénéficient des mêmes prestations et sont soumises aux mêmes obligations, en vertu de la législation de tout État membre, que les ressortissants de celui-ci.”;

2/ Article 5 – Assimilation de prestations, de revenus, de faits ou d’événements:

Et notamment au b qui précise: “b) si, en vertu de la législation de l’État membre compétent, des effets juridiques sont attribués à la survenance de certains faits ou événements, cet État membre tient compte des faits ou événements semblables survenus dans tout autre État membre comme si ceux-ci étaient survenus sur son propre territoire.”.

Ainsi, si un droit est subordonné à une période de résidence, la résidence dans un autre État de l’UE équivaut à une résidence en Belgique. Le présent amendement a pour objet d’introduire une telle équivalence.

Le Conseil d’État n’a d’ailleurs pas manqué de relever ce point en ces termes (p. 19 du projet de loi).

“2.2. De met het ontwerp opgelegde verblijfsvoorwaarde van tien jaar, voorafgaand aan de opening van het recht op een IGO, geldt zonder enig onderscheid voor alle EU-burgers, inclusief de Belgische. Die bijkomende voorwaarde is ten aanzien van de op basis van de huidige IGO-wetgeving recht-hebbende EU-burgers evenwel niet neutraal, aangezien zij inzonderheid gevolgen heeft voor niet-Belgische EU-burgers. Vraag is dan ook of een dergelijke voorwaarde verenigbaar is met het beginsel van gelijke behandeling van EU-burgers dat in de voornoemde Europeesrechtelijke bepalingen is neergelegd. Op dat punt dient de Raad van State, afdeling Wetgeving, een voorbehoud te maken. Het zal in voorkomend geval aan het Hof van Justitie van de Europese Unie toekomen om hierover uitsluitel te geven” (DOC 54 2141/001, blz. 19).

“2.2. La condition de résidence de dix ans précédant l’ouverture du droit à la GRPA, imposée par le projet, s’ap-plique sans aucune distinction à tous les citoyens de l’Union européenne, y compris les Belges. Toutefois, cette condition supplémentaire n’est pas neutre à l’égard des citoyens de l’UE qui y ont droit sur la base de la législation GRPA actuelle, dès lors qu’elle a en particulier des conséquences pour les citoyens de l’UE non belges. La question se pose dès lors de savoir si une telle condition se concilie avec le principe de l’égalité de traitement des citoyens de l’UE, consacré par les dispositions de droit européen précitées. Le Conseil d’État, section de législation, se doit de formuler une réserve sur ce point. Le cas échéant, il reviendra à la Cour de justice de l’Union européenne de trancher cette question.”

Catherine FONCK (cdH)